

PAPILĖS ATODANGA

Papilės atodanga
Ventos reg. parko nuotr.

PAPILĖS ATODANGA - valstybės saugomas geologinis gamtos paveldo objektas - gamtos paminklas Papilės mstl. teritorijoje, stačiame deš. Ventos slėnio šlaite. Žymiausia iš 10 geologinių jūros atodangų Ventos reg. parke. Jūros atodanga ir Jurakalnio griova bei kiti objektai 1960 paskelbti draustiniu, pagrindinė atodanga 1964 paskelbta geologijos paminklu. Draustinio plotas buvo 120 ha. Atodangoje po 10 - 15 m storio kvartero sluoksniu išlikusios vadinamojo viršutinės jūros kelovėjo ir oksfordžio aukštų uolienos, susidariusios prieš 164 - 155 mln. m. Klinčių, smiltainio klotuose pasitaiko suakmenėjusių gyvūnų liekanų - plačiakojų moliuskų (41 rūšis), dvigeldžių (25 rūšys) amonitų, dygiaodžių žuvų ir kt. gyvūnų fragmentų. Atodangą 1818 aplankė ir joje radinių aptiko rašytojas D. Poška. Mokslinėje literatūroje pirmą kartą (1827) paminėjo Peterburgo u-to profesorius J. Ulmanas, 1830 pirmą kartą moksliskai aprašė Vilniaus u-to profesorius E. Eichvaldas, čia rastas suakmenėjusių gyvūnų liekanas XIX ir XX a. tyrinėjo įvairių šalių mokslininkai, tarp jų lietuviai C. Pakuckas, J. Dalinkevičius. Gausiausia suakmenėjusių gyvūnų kolekcija iš Papilės atodangos yra Lietuvos geologijos ir geografijos instituto, Lietuvos geologijos muziejuose, kolekcijų turi Vilniaus, Tartu, Tiubingeno u-tai, Peterburgo kasybos institutas, iki II pas. karo jų stambius rinkinius turėjo Miuncheno ir Karaliaučiaus u-tai. Pasinaudojant ES struktūrinių fondų lėšomis, 2006 Papilės atodanga sutvarkyta ir pritaikyta lankymui.

Inf.: VLE, t. 17, Papilė, t. 1.